For og imod.

Et fælles Savn af Rettigheder har forenet os Kvinder Verden over, og fælles Sorg nitter Lænkerne sammen i den Kæde, som nu forener os. Fælles Ønsker og fælles Iver for under kommende lykkeligere Tider at opnaa en Stilling i Stat og Samfund, som vil gøre det muligt at udvide det internationale Venskab mellem Kvinderne til et internationalt Venskab mellem Mænd og Kvinder, behersker os alle.

Ernestine v. Fürth.

Anna Rogstad, den første Kvinde i Norges Storting, modtog forleden paa 4-Aars Dagen for hendes Indtræden i den lovgivende Forsamling en Hyldestadresse fra Landets Kvinder. Hendes Portræt, udført i Olje, blev samtidig skænket til Storthinget.

Under Krigen er flere og flere kvindelige Læger blevet officielt ansatte ved Ambulancer og Felthospitaler. Særlig i England er dette sket i stadigt større Omfang, og det har vakt almindelig Tilfredshed, at den kendte Valgretsforkæmper, Dr. Garret Anderson, er bleven ansat som Leder af et stort Hospital paa 500 Senge.

For en Sikkerheds Skyld.

En ung engelsk Officer, der havde Overkommandoen ved en mindre Militærstation i Sydafrika, modtog følgende Telegram fra en Overordnet: »Krigen erklæret. Arrester alle fjendtlige Personer i Distriktet«. Officeren svarede: »Har arresteret syv Tyskere, fire Russere, to Franskmænd, fem Italienere, to Rumæniere og en Amerikaner. Vær saa venlig at sige, hvem af dem, der er Fjender«.

Kvinders Arbejde for Fred.

1. Europa.

International Kvindekongres i Haag, Holland, den 28., 29. og 30. April.

Siden Krigens Begyndelse har Kvinderne søgt at opretholde deres internationale Forbindelser. Hist og her har man læst aabne Breve i Pressen saavel fra enkelte Kvinder som fra Organisationer med Forslag om, at man burde give Udtryk for de fælles sympatiske Følelser blandt Kvinderne og deres Afsky for Krigen samt foreslaa en fælles Optræden.

Det nationale Kvinderaad i Østrig sendte en indtrængende Opfordring til alle de andre Kvinderaad med Ønske om, at disse vilde sympatisere med Østrigernes Følelser i Anledning af, at de var blevne tvungne ind i Krigen imod deres Vilje — en Opfattelse, som senere er bleven hævdet af hvert eneste af de krigsførende Lande. Hertil svarede det hollandske Kvinderaad, at det var enigt med Østrigs Kvinder i al Fald paa ét Punkt, dette nemlig, at da Katastrofen nu engang var indtruffet, burde enhver Kvinde betragte det som sin Pligt at mindske Lidelserne for de saarede Soldater og de sultende Arbejdere.

Derpaa afholdt de socialdemokratiske Kvinder fra Schweitz og Italien et Fredsmøde. Men vi ved jo, at Socialdemokratiets Mænd rundt om i Landene ikke har haft andet Valg end at maatte følge deres Regeringer ud i et nedværdigende Slagteri. Klara Zetkins Stemme, der anraabte Kvinderne om at holde sammen paa den internationale Socialisme, fandt kun et Ekko i Storbrittanien og Rusland — og hvad betyder en Kvindes Ord mod de fremtrængende Arméer?

Da der fra forskellige Sider fremkom Krav om, at der skulde udøves »demokratisk« Kontrol med Krig, foreslog enkelte Ledere indenfor den internationale Alliance for Kvinders Valgret at afholde et Kvindemøde med Udsendinge fra forskellige Lande for at gøre Verden opmærksom paa, at ogsaa Kvinderne havde Ret til at blive hørt, naar »Folket« skulde spørges til Raads.

Men de nationale Landsforbund for Kvinders Valgret, som forstaar deres egen Stilling og er klare over, at deres Medlemmer er samlede paa Kravet om Valgret og ikke for at udtrykke deres Rædsel og Afsky for en Krig, i hvilken Tusinder af deres Mænd, Sønner og Brødre deltager med større eller

---

Fra Belgien.

I disse Dage gaar det store belgiske Flygtningstog, delt i Smaaflokke, tilbage over Grænsen mellem Holland og Hjemlandet. Det er Almuebefolkningen, som vender tilbage. Alle bedre stillede Belgiere har stænget deres Villaer og Huse baade i Byerne og paa Landet og delvis søgt Tilflugt i England.

Men én Gang daglig hjemfører et Jernbanetog fra Byen Rosenthal 125 nødlidende Kvinder og Børn samt enkelte Oldinge og syge Mænd. Trafikken kan ikke befordre flere ad Gangen.

Kort efter at Grænsen er passeret standser Toget ved Eschen, hvor Pas- og Toldeftersynet foregaar. Det besørges som overalt i Belgien af tyske Officerer og Soldater. Landet er helt og holdent under tysk Administration.

Stationens Ventesale er omdannede til Toldlokaler med lange Diske til Bagagen, dens Kontorer er indrettede til Afklædningsrum for mistænkte Personer, ved Borde og Pulte staar Officerer parat til med øvet Blik at sammenligne den Rejsendes Udseende med Fotografiet paa Passet, og ved alle Døre og Udgange, langs Perron og Skinner ses midaldrende Landeværnsmænd i graa Uniform med opplantet Bajonet og skarp Patron i Riflen. Her er Pas- og Toldundersøgelsen Alvor.

Efter at første og anden Klasses Rejsende er bleven visiterede og sendt tilbage til Kupeerne i det ventende Tog, aabnes Dørene til tredje Klasse, og en Strøm af dybt nedbøjede Mennesker gaar ind i Ventesalen. Det er hovedsagelig Kvinder og Børn. De Mænd, som ses, er enten gamle eller svage. Alle som én i denne Forsamling, mindreaarige saavel som voksne, bærer Præg af Forkuelse. Det er et Syn, der aldrig glemmes!

Mødrenes Øjne er forgræmmede og haabløse, deres Ansigter er hvide af Sorg, deres Legemer visnede under Angst. Og Børnene — der er ikke ét